

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre 5 » — »
 Negyedévre . . . 2 » 50 »
 Egy hóra — » 85 »
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT, Király-utca 4. sz.
 Az arany hajó szállodával szemben.
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői Iroda:
PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek fő

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A városi szőlőtelep.

Pécs, 1895. február 26.

(* *) Lesújtó ítéletet mondott a baranyamegyei gazdasági egyesület közgyűlése a Pécs város tulajdonát képező és felügyelete alatt álló amerikai szőlőtelepről, mely nem hozzá értő emberek által kezeltetve, oly rossz és hasznavehetetlen vesszőket produkál, hogy a megrendelőknek a vesszők kétharmadát el kell dobniok, mert azok ugy sem fogamzanak meg.

Távol tőlünk, hogy mi prejudikálni akarnánk a való igazságnak, a minék előbb-utóbb ugy is ki kell derülni, és akkor talán meg fogjuk tudni, hogy mik voltak az indító rugók, hogy a gazdasági egyesület, mint erkölcsi testület, a hol egyesülve kell lenni a szakértelemnek a praktikus tudománnyal, miért javasolja hivatalos közlönyében, hogy a gazdák ne vásároljanak egyáltalában a pécsi amerikai telepről.

Biztosra vesszük, hogy a pécsvárosi amerikai szőlőtelep intézősége nem hagyja magán száradni ezt az erős kritikát, és ha nem is mindekben megcáfolni, de talán kellő értékére leszállítani iparkodik. Mindaddig, míg ez meg nem történik, nem foglalhatunk állást, és különben sem szeretnénk olybá feltűnni, mint az a madárfaj, mely a saját fészket piszkítja be.

Nézetünk szerint a nagy költséggel alapított és fentartott városi szőlőtelep arra van hivatva, hogy ellása jó vesszőkkel, akár oltott, akár alany vesszőkkel a kipusztult szőlők tulajdonosait, és első sorban a városi lakosságot. Első kiváncságot, és pedig elengedhetetlen kiváncságot, hogy ilyen hatóságilag kezdeményezett és hatósági ellenőrzés alatt álló telep minden tekintetben megbízható vezetés és kezelés alatt álljon. Már pedig a gazdasági egyesület közgyűlésén éppen a vezetés és kezelés ellen emelkedtek leginkább a hangok. Kifogásolták, hogy minden újabb eljárást ellensé-

ges szemekkel néző bosnyákok végzik a nemesítés összes műveleteit, Kakutyiék csinálnak ott mindent, Makutyiék kereskednek a vesszőkkel, ezek kezelik frissen, ezek kezelik levágva, ezek gondoskodnak a szállításról olyformán, hogy a padláson, vagy valami fészkerben hevertetik, míg kiszáll belőlök minden élet, a mi még jó, mert ha a szabad ég alatt tartanak, ugy még a használható egy harmad részt is a hasznavehetetlenek közé kellene betudni.

Nem lényegtelen ellenvetés, hogy ezek a pécsi telepről származó vesszők drágák is, a mellett rosszak. És annyi sok mindenféle panasz érlelte meg a gazdasági egyesület jelenvolt 18 tagjában az elhatározást, hogy kimondották, hogy a pécsi telep vesszői nem valók egyébre, mint feltűzésre.

Pedig hát érdekében volna a város közönségének, hogy sok pénzbe fájó telepről csak dícsérőleg emlékezzenek meg mindenki. Szüksége van erre magának a város közönségének, hogy kellőleg meg legyen nyugtatva, de szüksége van az igazságnak is, hogy lássuk, mennyiben igazak, vagy hamisak azok a vádak, a miket a vármegyei gazdák szakegyesülete zudított nyakába.

Nézetünk szerint szakemberekből, előkelő pécsi, sőt másvidéki termelőkből és szőlészettel foglalkozó egyénekből összeállított szakbizottsággal kellene megvizsgáltatni az egész telepet, a kezelés, a művelés mikéntjét, a vesszőkkel való manipulációt és kereskedést, és ha kiderül ennek során, hogy a városi telep méltatlanul volt meg-hurcolva, hogy vesszői kifogástalanok, megbízhatók: ugy meg kell adni neki nyilvánosság előtt is az elégtételt, és arról a szakegyesületről, a mely vádolta a városi telepet, ki kell jelenteni, hogy tanulja meg előbb, vajjon tormaiba kell-e oltani a baraczkot, vagy pedig petrezselyembe.

Ha pedig a felhozott vádak igazolva lennének, ugy feleslegesnek tartjuk a további pénzpa-

zarlást a telepre: egyszerűen ki kell irtani, s talán jó lesz felhasználni lovagló-iskolának, vagy bikatelepeknek.

A telep intézőségén, a város közönségén a sor nyilatkozni, tenni és cselekedni: mi addig várhatunk és felfüggesztjük ítéletünket.

*** A Vatikán és a vallás oktatás.** A Politikai Hetiszemle értesülései szerint Verga bíbornok aláírásával dekrétum érkezett a szent kollégiumtól a magyarországi tanítórendekhez, melyeknek meg-hagyatják, hogy az olyan protestáns apától született tanulót, ki katolikus pap által van megkeresztelve, az állami törvények rendelkezése ellenére is, katolikus hittanra kell tanítani. Wlassics Gyula vallás-és közoktatásügyi miniszter ebben az ügyben konferált Vaszy Kólos hercegprímással a napokban és ezenkívül még néhány püspökkel, kiktől azt az információt kapta, hogy az összes tanítórendek eddig szigorúan alkalmazkodtak a fennálló törvényhez, sőt a protestáns apák kérésére sem bocsájtották a ve-gyes házasságból született fiukat katolikus hittani órákra, hanem a protestáns lelkészhez utasították és ezen lelkész által adott tanjegyet irták be a bizonyítványban. A miniszter óhajtja, hogy ez a törvényes gyakorlat továbbra is zavartalanul fennmarad-jon, de szükség esetén el van arra határozva, hogy a hittant az iskolai bizonyítványokból, tehát a kö-telező tantárgyak sorából kitorölteti.

*** A Vaskapu-szabályozás.** Az appropriációs vita befejeztével a képviselőházban az állam-pénztári készletek hovaforrásáról és ezzel kapcsola-tban a Vaskapu szabályozás költségeinek fedezésére tervbe vett kölcsönre szóló törvényjavaslatok kerül-nek napirendre. E kölcsön egyébiránt — amint értesülünk — csak ez év második felében fog kibo-csátatni.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük hogy hátralékaikat mielőbb beküldeni szivesked-jenek.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Hamvaznak . . .

A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája

A sip elrepedt, a hur elpattant, a csörgősipka behorpadt, a kacaj sóhajjává változott. A bájos Pierette szentelt vízbe mártott selyemronggyal mossa arcáról a festéket; a szerelmes Pierrot pedig a csillogó kotillonjelvényeket, — melyekért órák hosszáig robotolt a táncteremek sikos talaján, — savanyu ábrázattal dugja el a foltos cipők közé, ahol néhány nap mulva a molyok fognak rajtok farsangi dáridót csapni. El fogyott a jókedv, elmullott a napsugaras fényes dél-előtt; mint valami gomolygó fekete felhő, ugy ereszkedik ránk a szomorúság, a magába-szállás saisonja, a bőjt; a komor délután . . .

A mindenféle színű, divatu finom báli ruhákból elszáll a bódító parfüm és Ninon meg Náncsi fásult lélekkel gondolnak vissza a szép reményekre, a szép tervekre, melyek ma már éppen olyan tépettek, olyan foszlányosak, mint a sutba dobott báli ruha. Ninon-nak is, meg Náncsinak fáj ez a csalódás; no de csak hadd fájjon, mert amíg fáj a szívünk, még boldogok vagyunk. Majd nem fáj, ha kérget von reá az élet; majd nem sajog, ha megfásul, ha hatalmába keríti a szkeptikus közöny . . .

Emlékszik még rá asszonyom, mikor abban a cifra teremben a nagy luszter alatt csárdást táncoltunk? Hogyne, hisz csak tegnapelőtt volt még?! . . .

Mikor, — pardon az indiskrécióért, — pihegő keblét magamhoz szorítva hallgattam ajkainak esőn des suttogását, éreztem a vékony mousselin ruhából kiáradó illatot, fehér keztyűs kezeinek ideges szorítást, mikor önkívüli állapotban üelni, esőkolni akartam kegyedet, emlékszik? Egy tekintete, egy rövid

szempillantása elég volt, hogy kijózaniton; hogy észrevegyem a körülöttünk toporzékoló figurákat, ki-keket abban a pillanatban ugyan hova is kívánhattam volna máshova, mint a pokolba? Mi akkor komédiát játszottunk, melyben kegyed volt az élet, én meg az ember; a csörgősipkás bolond. Lássa asszonyom, így józanodunk ki valamennyien idővel; mikor a dér megfősti fehérre fürteinket s hátunkra ül a nagy-bőjt s bennünket is eldugnak oda, a hol az enyészetnek szánt báli ruhák porladoznak cafatokká. Mert hát pulvis et umbra sumus. *

Mit csinálunk a nagybőjtben? Meditálunk, elmélkedünk. A papa, ez a cammogó mammut, ez a zöldfejű balek azon töpreng, hogy a farsang alatt csinált adósságokat hogyan, mikor s miből fizesse ki. Neki van a legszánandóbb helyzete; mert a mama még a legutolsó confectiók inasnak is, ki számlával köszönt be a házba, nagy grandezzával imigy felel:

— Jöjjön akkor, ha a férjem itthon lesz! . . .

A mama nagy diplomata, ki minden ódiomot a papa nyakába hárit; még a lányokat is eilene lázítja:

— Igen, minden másként sült volna el, ha apátok nem lett volna olyan smucig. Mindannyian férjhez mehettetek volna.

— Persze hogy igaza van a mamának. De mikor nem lehet okosan beszélni a papával. No csak kerüljön a szemünk elé! . . .

Óh szegény vén hájfejű bolond, gondoltál-e erre, mikor husz évvel ennek előtte a farsangi bálokon te is ugy epedtél, bomlottál az után a villanyos szemű hölgyemű valaki után, kit most mamának titulál a hat serdülő lányod? Ugye e akkor máson járt az eszed vén hulló?! . . .

Hát a lányok mit csinálnak a szomorúság hi-

vatalos szezonjában? Talán félre teszik a divatos regényeket és előkeresik a zsoltáros könyvet; talán kiöntözik a drága illatszereket és szentelt vízzel locsolgatják magukat; talán felmondják a lakást szívőkben azoknak a gondosan szentelt selypítő ifjuracs-kálnak és a hosszszakállu szenteket költöztetik be helyükre? . . . Vagy a Margaréth a helyett zsolozsmákat zengedeznek? . . Nem; ők most is — reménykednek. Épp ugy, mint akkor, mikor még javában cincogott a hegedű és pöngött a cimbalom.

A haza virágai, a világ jövődő oszlopai a nagybőjtben elérkezettnek látják az időt, mikor a nyájas handlé közbenjöttével legkönnyebben megsabadulhatnak feslett, gyürött frakkjaiktól, ferdére tiprot lakktopánáiktól. Mert hát nagyon jól tudják ezek a századvégi fiatal stoikusok, hogy idővel minden handlé-kézre kerül. Talán még ők magok is? . . *

Szól a nagy harang; a pap feketébe öltözik, és az oltárra sárgás viaszgyertyákat tüzelnek a fekete tartókba. A rongyokba öltözött koldus mellé odatérdel a finom szmokingba bujt gavallér és a pap egynek is, másiknak is csak azt susogja szomoruan: pulvis es et pulvis eris! . . Bizony a rongyból is, az elegáns szövetből is csak por lesz. A koldus is visszatér az anyaföldbe; de a gögös, a hatalmas urak becézve ápolat testei sem fognak ám párákká válnia a magasba felszállani! Por, hamu vagyunk mindannyian, minek hát az a nyegle nagy-képűsködés; mire való hát az a teméntelen sok ostoba frázis, mikor minden „haj“ után „jaj“ következik az irás szerint; mikor minden vigan bre-kegő békára megjön a hideg őszi dér; mikor idővel minden sip elreped, minden hur elpattan, minden csörgő sipka behorpad, minden kacaj sóhajjává válto-zik s a legbájosabb Pierette, a legszemlemesebb Pier-rot is csak por, piszkos sár lesz idővel?! . .

Bérczy Károly.

Hirek.

Pécs, 1895. február 26.

— **(Ezredéves kiállítás.)** A milleniumi kiállításra vonatkozó bejelentési ívek beküldése a pécsi kereskedelmi és iparkamarához még egyre tart s az eddigi bejelentésekből is következtetni lehet, hogy a pécsi kamarai kerület a kiállításon méltóan lesz képviselve. A beérkezett bejelentési íveket a kamara irodája most vizsgálja felül a tekintetben, hogy azok kiállítása megfelel-e a kiállítási szabályzatnak; a fölülvizsgálás után a bejelentési ívek a kiállítási igazgatóságnak azonnal meg fognak küldetni. A pécsi kerületi bizottság tekintettel arra, hogy kerületének egy pár fontos s jellegzetes iparágát illetőleg bejelentés még nem történt s oda törekszik, hogy a kerület kereskedelme és ipara minél hűbben legyen a kiállításon feltüntetve, rövid ideig még elfogad bejelentéseket, s a kiállítási szándékozókat saját érdekekben cselekedeznek, ha a bejelentések megtételével sietni fognak; mert bejelentések még csak e hó végeig fogadtatnak el. A pécsi kerületi bizottság irodája az iparkamara helyiségében van. Tájékozással közöljük az eddig jelentkezett kiállítók neveit s a bejelentett kiállítási tárgyakat. Pécsi kiállítók: Pécsi ciszt. r. kath. főgimnázium: rajzok és fényképek a tanintézet épülete és termeiről, 1894/5. tanévi értesítő a tanintézet történetével, tanulók írásbeli dolgozatai, rajzai. Pécsi m. kir. állami főreáliskola: A tanári könyvtár fényképe, — az intézet története, — tanulók írásbeli dolgozatai, rajzai, — tanulók által készített ábrázoló mértani modellek, — egy teljesen felszerelt minta rajzterem modelje Arnhold Nándor tanártól, — magyar diszitményminták a rajzoktatás céljaira, tervezte Arnhold Nándor. Első cs. és kir. szab. Dunagőzhajózási társaság bányagazgatósága: Táblázatok, rajzok, iskolai dolgozatok. Littke L. pezsgő boryár telep: kiállítási pezsgő-pavillonban pezsgő. Tauszig Zsigmond: borok, — szőlővesszők, oltványok, gyümölcs. Egerszermind meghívja a jurit a villányi és pécsi szőlőtelepének megtekintésére. Bergmann Ignác Pécs: borok. Az I. cs. és kir. szab. Dunagőzhajózási társaság bányagazgatósága: térképek és grafikonok, — eladásra kerülő kőszén mintái, — mintázatok, 4 album rajzokkal és fényképekkel, — kőzetek, sajtolt és pirszing gula. Csukás Zoltán Pécs: Ideálistikus ornamentikai alkotás. Marancs Rajmár Pécs: különféle rézműves munkák, egy drb hordózárs ágyuérből, peronospora permetező gép esiszolt vörös rézből. Reinhardt János Pécs: egy fedeles kocs. Domján Ottomár Pécs: egy diszszekrény. Höffler testvérek és Tá Pécs: különféle bőrök. Hamerli J. Pécs: bőrkeztük és keztübbőrök. Zelesny K. Pécs: fényképek, genrek, ente rieurök. Hirschfeld S.: király, salon, bak és bajor sör. Trebitscher Dani Pécs.: ecet. Fried Mór Pécs: üdítő szörp. Vidéki kiállítók: Gyimóthy Jakó, Villány: rizling és gyógyvörösbor, Nádosy Kálmán, Görösgal: borok, Schuth Vilmos, Villány: palackborok, Schieder György Dombóvár: „Excelsior“ permetezőgép, kerti öntöző kannák, Schuth Vince és Társa, Villány: palackborok, Posch Lőrinc, Lengyel: méhkaptár, méz üvegekben, Müller Jakab, Villány: fehér és vörösbor, Debulay Imre, Szegzárd: egy pénzszekrény, Balozsa József, N.-Atád: különféle patkók, Szokola János, Tamási: múlakatos munkák, Pecsét

János, Bata: egy eke és egy szabályozható talyiga, Tenk és Bajomi, Szegzárd: félfedeles és nyitott kocsik, Somogyvármegye közönsége: kaposvári r. kath. templom tervrajza, ifj. Szalai Károly, Kéthely: szekrény majolika tartóval, Iszló Mihály és Brogli János, Högyész: esztergályos munkák, Hivert Ignác, Szegzárd: diszszekrény, Trischler Sebestyén, Maiss: agyagkályhák, Lukács Károly, Simontornya: kályhák, Almássy György, Dunaföldvár: kályhák, Kovács Ferenc és István, Csurgó: agyagkályhák, Maráth József, Mágocs: cserépkályhák, Bach Gyula, Mágocs: edények, Todtenbier János, Lengyel: kabát, Egri Gyula, Réthely: férfi és női cipők, Streicher Vilmos, Tevel: bőrök, Schmieder Károly, Dombóvár: cipők, Westergál György, Karád: csizmak, Höffler János, Mágocs: különféle kötél, Bolkas János, Högyész: szőrtarisznyák, Kránicz György, Högyész: csizma és cipő, Petrovich Alajos, Högyész: kalapok, Nemes Lajos, Dunaföldvár: fényképek, Rein Ignác, Tolna: paprika, Hirsch Bernát és fia, Kaposvár: ecetszesz, Báthory Dezső, Szegzárd: diszszekrény, Schvarcz Adolf, Dinnyeberki: pálinka félek.

— **(Utonálló vámos)** Meg megújuló a panasza, a mit naponta több ízben van alkalmunk hallani a pécsi vámszedők túlkapásai ellen. Ha ezekkel a visszaélésekkel foglalkozni akarnánk, úgy lapunk jó részét folyvást ezeknek az üzelmeknek a szellőztetésére kellene „Állandó rovat“ cím alatt berendeznünk. Ime itt van egy legfrissebb eset: Bak József a mexikói csárda tulajdonosa tegnap Nagy Harsányból három hordó bort hozott, s jöllehet csak áthozta a városra, itt egy kávéskanálnyi sem árusított el, mégis követelték, sőt mi több, meg is vették rajta a 80 kr. köveztvámot. Ugy tudjuk, e fajta panasz több van a főkapitánynál elbírálás végett, sorozza ezt az esetet is közéjük s ha lehet, bánjon el rövid uton ezekkel az urakkal, a kik valóban veszélyeztetik az országukat forgalmát.

— **(Pályázat ösztöndíjra.)** A pécsi kath. főgimnáziumnál a város közönsége kezelése alatt álló ösztöndíjakból az 1894—95. tanévtől kezdve a következő ösztöndíjak üresedtek meg: A Szedlmayer-féle, melylyel évi 45 frt, a Makay-féle, melylyel évi 40 frt, a Hadnagy-féle, melylyel évi 20 frt, a Farkas Ratkó-féle, melylyel évi 42 frt, a Gebauer-féle, melylyel évi 100 frt jár. A Szedlmayer féle ösztöndíjra előnyvel bírnak a pécsi, a Makay-féle ösztöndíjra pedig ez uttal a mohácsi születésűek, s ezen ösztöndíjak valamint a Hadnagy-féle is az illető által gimnáziumi tanulmányainak befejezteig élvezhető az esetre, ha arra érdemes marad. A Farkas Ratkó és Gebauer féle ösztöndíjakban azonban csakis pécsi születésű szegény sorsu tanulók részesíthetők s ezen ösztöndíjak csak is egy tanévre adományozhatók. Felhivatnak tehát azon pécsi főgimnáziumi tanulók, kik ezen ösztöndíjak egyikére igényt tarthatnak, hogy születési, szegénységi és tanodai bizonyítványokkal ellátott kérvényeiket f. évi március hó 15-ig a pécsi kath. főgimnáziumi igazgatóságánál nyújtsák be.

— **(Vesztett eb.)** Vazárnap délelőtt az Engel-féle fakereskedés udvarában egy kőszabó eb megmarta Kovács Imre 14 éves fiút. Az üzőbe vett bestia erre futásnak eredt s Eisner Dóci téglakemenőjénél dolgozó Csordás Ferenc napszámot, ki a

habzó száju ebet ártalmatlanná akarta tenni, szintén megharapta. Végre a Scholz-féle sörgyárnál sikerült a dühödte ebet lelőni. A boncolást teljesítő állatorvos konstatálta, hogy a lelőtt eb veszett. A megmárt két embert még az éjjeli vonttal a pesti Pasteur intézetbe szállították.

— **(Honvédhuszárok iskolái.)** Az 1. honvédlvasdandár állomáshelyén, Szegeden, még 1891-ben felállított dandár lovagló tanfolyamon kívül a honvédelmi miniszter — mint értesülünk — ily tanfolyamot rendelt a 2. és 3. honvéd-lovasdandárnál is, Vacott, illetőleg Pécsen.

— **(Leköszönés.)** Péchy József tolnai prépost-plébános írásban jelentette be gróf Széchényi Sándor, Tolnavármegye főispánjának a közigazgatási tagságról való lemondását. A lemondásra azt bírta a prépost-plébános, hogy a belügyminiszter tudvalevőleg felszólította a megyéket, hogy a közigazgatási bizottságok tegyenek javaslatot a polgári anyakönyvnek bevezetésére vonatkozólag.

— **(Bogyiszló.)** Alig van község széles Magyarországon, mely annyira szenvedett volna az árvizektől, mint a Tolna átellenében, egy kis szigeten fekvő Bogyiszló község. A falut ugyan töltés veszi körül, melyet azonban rendszeren átlép a szennyes ár és behatol a faluba, melynek lakói ilyenkor a cölöpökre épült növényoldalu házak padlásaira húzódnak. Az idej nagy havazás következtében — mint levelezőnk írja — szorongva néznek a biztosra vehető árvíz elé, a bogyiszlóiak rendbeszedik lakijáikat, föltozzák csolnakjájukat s megerősítik a falut körül övező töltést is, hogy a veszedelem ne érje őket készületlenül.

— **(Jegyző csendőri fedezet alatt.)** Decs, tolnamegyei magyar községben, mint levelezőnk írja, valóságos hajszát intéznek Erdős Gábor községi jegyző ellen azért, mert állítólag az urbéri, illetőleg uradalmi elszámolások körül tanúsított pontatlanságával a községet megkárosította. Kiss Sándor, a pénzhamisítás miatt állásától felfüggesztett községi bíró érdektársaival még a múlt szeptemberben terjedelmes panaszt adott be a jegyző ellen a főszolgabírónak s abban Erdős szigorú megbüntetését kéri. Az ügyben még most sem hoztak ítéletet, pedig a községben oly nagy már az elkeseredés, hogy a jegyző életére állandóan csendőri fedezet örkődik.

— **(Alapítványi helyek katonai intézetekben.)** A közös hadügyminiszter a katonai nevelő intézetekben az 1895—96. iskolai év kezdetével üresedésben levő alapítványi helyek betöltésére pályázatot hirdetett. Magyar alapítványi hely a katonai alreáliskolákban 8, a katonai akadémián 4, a béc-sujhelyi Terézia katonai akadémián 1, a katonai akadémián 1, a katonai alreáliskolákban vagy a katonai akadémiákon 4, a tisztai árvák nevelő intézetében 1 van betöltetlenül. A folyamódványok benyújtásának határideje 1895. május 31.

— **Hé, handlé!**

— Hé, handlé! — szólítja meg a sarki handlét a vidéki ur. — Merre van a gimnázium?
— Honnan tudja aztat, hodj én handlé vagyom? Elneveti magát az ur.
— Hát csak úgy gondolom.
— Na hát okkor gondolja meg aztot is, hodj merre van a gimnázium.

Aki nem tud megbocsátani.

Szamosinéál ott vannak kedves vendégei: Erdősiné, Károlyné, iszszák a zamatos kávé, szólják a világot, mindenik iparkodik előállni ujságaival.

— Hallottátok e, — szól a háziasszony, — hogy Tihanyi Edith tegnap tartotta eljegyzését Bélydy Manóval?

— Ah! — szól Károlyné szinte felugorva meglepetésében és letéve a felemelt csészét, — hát a szegény Margos Anti kosarat kapott? Hiszen azt hitte az ember, fülíg szerelmes bele az a leány.

— No bizony, szerelmes, — kacag fel Erdősiné, — hát van-e a mostani világban szerelem? Margos Antal egy szegény hivatalnok, Bélydy pedig gazdag földbirtokos; könnyen érthető, hogy az utóbbi a választott.

— Be másként beszélnek ti jó asszonyok, ha láttátok volna azokat a keserves könyveket, ha éreztétek volna a fájdalmat, amibe ez az elhatározás került. Ti nem tudjátok, hogy azon a zivataros estén, midőn tán félve bujtatok a vankosaitok közé, mint sietett Edith köpenybe burkolva a kijelölt helyre, hogy szíve választottjával találkozassék.

Apja mindég különös ellenszenvvel viseltetett Morgós iránt, mig Bélydyt igen is előnyös párthának találta, azért szigorúan ellenzte leányának az összejövetelét Morgóssal.

Tihanyi egyetlen leányának és orvosi hivatásának élt. Ha sejtette volna, mint hagyja el a féltett, őrzött lény a házat, mikor a kölcsönös csók után azt hitte nyugodni tér, és bezárkózva elmerülten ült műszerekkel és orvosi tankönyvekkel megrakott asztalánál, hogy szigorú parancsa ellenére szíve vonzalmának engedelmessékedjék.

Mindenki aludt, csak apja szobája ablakai világitottak. Lassan, lélegzetét visszafojtva surrant ki a néma csendben, a feltámadt szél hűvössé tette a levegőt és erősen hordta magával az orgona és akácfa virágillatát.

Edith gyorsan haladt az ismert uton a nagy kert végéig, sötéthez szokott szemé már messziről észrevette a magas férfi alakot.

— Hivtál és én itt vagyok, szól az komoran néhány lépést közelítve.

— Ne ezen a hangon Antal, mond a hölgy remegve, mert észrevette kedvesén a változást. Én nem tehetek semmiről, védj meg apám akarata ellen, és esküszöm, hogy senkié sem leszek másé, mint a tied.

— Ne akarj engem is, meg magadat is elámitani, — felelt a férfi kéréletlenül, — hiszen jól tudom, hogy szereted, és én nem is fogok utjában állni boldogságtoknak.

— Ez az utolsó szavad? — kérde Edith, kinek halotthalvány arcát megvilágítja a felhők közül egy percre előbukkant holdvilág.

— Én nem szoktam visszavonni kimondott szavamat, volt a büszke válasz, a kocka el van vetve és ezen az estén mi végeztünk egymással.

Edithnek másnap ágyban kellett maradnia, igen beteg volt, megtörve testben, lélekben. Morgos Antal pedig úgy eltűnt, hogy senki sem látta többé a vidéken.

Mikor Edith kissé összeszedte magát, megtartották az eljegyzést Bélydyvel, a ki pár hétre azután oltárhoz vezette mirthus virággal ékesített szép aráját. Egy kissé megreszketett a hölgy keze a feszületen, azonban ezt a boldog vőlegény a gyengeségnek tulajdonította.

Bélydy rendkívül szerette ifju nejét, aki azt a legnagyobb odaadással és figyelemmel iparkodott viszonzni, s idő múltán egy gyönyörű kis leánykával ajándékozta meg férjét. A hitvesek gondjának, szeretetének felét elrabolta az a kapálódzó, szüntelen mosolygó kis angyalka, az anya úgy érzi, hogy leánykája képes feledtetni a múlt minden keserveit, a ki nőtt, fejlődött, mint egy feslő bimbó.

*

Kilenc év mult el. Bélydyt nem találjuk többé, az önfeláldozó ritka családapa vasuti szerencsétlenségnek lett áldozata, Edith tehát özvegy lett, nagyon visszavonult életet élt és a szív legigazabb fájdalomával gyászolta férjét.

Egy estefelé egyedül ült szobájában, kis leánya egy barátnőjénél mulatott, az után küldte volt a cselédet. Valami könyvben lapozgatott de miután már egész félhomály volt, ölébe nyugtatta és elmerült gondolataiba, midőn az ajtón kopogtattak.

— Szabad, szól halkan, de csaknem felsikoltott, midőn Morgós Antalt látta szobába lépni. Hallgattak mindketten néhány pillanatig, a férfit elkábitotta a még mindig szép nő látása és az ismert ibolyapárfum illata; a nő pedig nem tudott szóhoz jutni meglepetésében, végre mégis az előbbi törte meg a csendet.

— Eljöttem — szól-, hogy bocsánatért esdekeljek, a kétségbeesztő féltékenység adta ajkaimra akkor ama végzetes szavakat. Százszorosan megszenvedtem és bűnhődtem érte. Önt láttam ébren, önt álmaimban elárasztva a jóság és kellem varázsával. Hányszor mondtam magamnak: Szegény böhö, nyugodj meg, mit rajongsz, ő másé, te eljátszottad boldogságot, de most ismét szabad, ha van szívében

— **(A vármegye kövei.)** Tegnap és ma tartották meg a megyei közutakra szükséges fedanyag szállítása iránt beérkezett ajánlatok felbontását a vármegyeházán. A siklósi járás utaira nézve Krausz Lipót és Weisz Samu vállalkozók tettek legelőnyösebb ajánlatot, mely szerint 16.904 frt 21 krért vállalták el a közszállítást. A hegyháti járásra vonatkozólag Honig Mór ajánlata volt a legkedvezőbb, a ki 9.751 frt 31 krért vállalta el a közszállítást. A pécsvárad járásra nézve Bischoff János és Müller György nyerték el a szállítást 6.582 frt 82 krért. A pécsi járásra vonatkozólag Papp József ajánlata fogadtatott el 15 $\frac{1}{10}$ % engedménnyel 12.635 frt 07 krért. A szentlőrinci járás utainak jókarban tartását Frank J. és társai nyerték el 15 $\frac{7}{10}$ % engedménnyel 12.780 frt 30 krért; a mohácsi és baranyavári járásra nézve Blau Rezső ajánlata fogadtatott el, előbbinél 1 $\frac{1}{2}$ % engedménnyel 12.934 frtért, utóbbi 11 $\frac{1}{2}$ % engedménnyel 20.248 frt 80 krért.

— **(A hol nincs tanító.)** Megirtuk már, hogy Mőzsön hónapok óta a kántor tanító egy személyben három tanító teendőit végzi; mert a két megüresedett tanítói állásért egyetlen egy folyamadó sem jelentkezett. A választást folyó hó 14-én akarta az iskolaszék megejteni, pályázó hiányában azonban ezt nem tehetné s mint halljuk, a mőzsiiek elhatározták, hogy a tanítói fizetést 600 frtra emelik fel és újból pályázatot irnak ki. Ezt igen helyesen cselekszi az iskolaszék, s biztosítjuk is, hogy jobbnál jobb képesített tanítók fognak rekurálni.

— **(Sorozási behívók.)** A legközelebbi napokban küldi szét Pécs szab. kir. város katonai ügyosztálya az ideai főállásra kötelezettek behívóit. A sorozás, mint már egyizben megirtuk, április hó végén lesz.

— **(Vadkacsák.)** Nem hirlapi kacásokról, hanem valóságos tollas vadkacsákról van, szó a melyek a Kaposmérőhöz tartozó meleg forásokban annyira elszaporodtak és oly jól érzik magukat, hogy báró De Manx-ként már lőni se kell őket, csak zsinorra húzni. A vadászok valahányszor kimennek, mindig jól megrakodva jönnek haza. A kacsaállomány jó részét nagy dunai kacások képezik.

— **(A mágoosvidéki takarékpénztár részvénytársaság.)** VI évi üzletjelentése a következő: Részvénytőke 50.000 forint, tartalékalap 4638.17 frt, külön tartalékalap 1360 frt, betétek 155.534.81 frt, váltókamat 24.825.46 frt, heti kölcsön kamat 1085.70 frt, jelzálog kamat 2488.86 frt, vizsgálószámítás 566.485.15 frt, az egész évi üzletforgalom 1,724.758.47 frt, tiszta nyeresemény 5743.89 frt, melyből osztalékkul 1000 darab részvény után 4 frtot adtak, a tartalékalaphoz 448.89 frt esatoltatott.

— **(Huszonegy év múltán.)** Még 1874-ben történt, hogy a szerémszégi indiai postakocsit kirabolták. Az akkoriban megejett nyomozások és kutatások dacára a tettes kézrekerítése nem sikerült. Lanig, az Indiában lakó és tekintélyes mázoló-mester, örökös vizsgálkodásban élt apósával. Mint most levezelnék írja, az apa és a vő a napokban ismét összeveszték, mire a vő elment a csendőrséghez és bejelentette, hogy 21 évvel ezelőtt az ő apósa követte el a postarablást. A csendőrséget nyomban el is vezette egy helyre, a hol a rablásból eredő sok holmi el volt ásva. Lanigot azonnal elfogták.

egy szikra szánalom, felelje el a multat, adja nekem kezét és én aldani fogom.

— Soha! felelt a hölgy kitörő indulattal, kezét tiltólag emelte fel, halvány arcán megteremték a rózsák a felindulástól.

Hasonlított azokhoz az angyalokhoz, amelyeket festeni szoktak a paradicsom ajtójába. Az a kéz, melyet egykor oly durva meg gondolatlansággal taszított el magától, nem fog az övébe pihenni, oh én nagyon jól emlékezem, mit mondott azon az estén, azóta mindig a fülemben cseng, és nem egyszer esált már a keserű emlék könyeket szemembe, mert még mindig... Itt elakadt a nő szava.

— Ne fojtsa el azt a szent érzelmeket, melyet az imént önkénytelenül árultak el ajkai, — könnyögött a férfiu, — legyen az enyém.

— Soha! Ismétlé Beldyné, még ha a legnagyobb nélkülözésnek volnék is kitéve gyermekekkel, kiállnám, hogy szívem meghasadjon, még sem törném meg büszkeségemet. Most rajtam a sor. „A kocka el van vetve és ezen az estén mi végeztünk egymással.” Nemde így mondta ön? én pedig hozzá teszem örökre.

E percben apró léptek hallatszottak és egy csengő gyermekhang szólott be az ajtón.

— Ugye nem haragszol édes anyám, hogy sokára jöttünk, de a keztüöm eltévedt és eltelt az idő a kereséssel.

Morgós többé nem volt látható Beldynénél, de igen a mulató helyeken, koresmában, kártya-asztalnál, míg egyszer egy fejébe röpitett golyóval véget vetett megunt és elhibázott életének.

Beldyné keservesen sirt, mikor az esetet hallotta, ki tudja, a szánalom vagy megbánás fakasztotta a könyveket, de az a sirra helyezett koszoru bizonyára a kiengesztelődés jele volt. **S... a Erzsi.**

— **(Negyedik tél.)** Február végén vagyunk és mégis oly hideg az idő, mintha csak december közepén lennénk. Az a pár napos verőfény, a mi kicsalta a publikumot a sétátra, rövid időre csak olvasztékossá tette a szeszélyes időt, talán csak azért, hogy ma újból rákezdje a téli nótát. Tegnap éjjel és ma ismét annyi hó esett, hogy nem kell félni a szeplőt mosó márciusi hó kimaradásától, mert marad februárról annyi, hogy talán még az áprilisnak is jut belőle. Már háromszor hittük, hogy végét járja a tél, háromszor csalógtatott a napsugár, de bizony megértük a negyedik telet is ebben az esztendőben. Csak az ötödik is ne köszöntsen be.

— **(Egy a sok közül.)** Tanult emberek hónapokig irkálnak, míg elkészítenek egy-egy tragédiát, amely aztán rendszeren több felvonásos és órákig szórakoztatja, boszantja vagy rikatja a hallgatóságot. Pedig egy olyan több felvonásos, vaskos kötetre terjedő dolgot be lehet szorítani egyetlen mondatba is, mint azt tegnap megcselekedte egy szellős ruhájú, elzüllött ember. Az agrólszakadt kinézésű ember ott kőborgott a Kossuth utcán és alamizsnát kért a járókelőktől. Aki nem adott neki, azt méltóságjeljesen ugyan, de csunya szókkal szidta le. Persze már akkor az alamizsna krajcároktól alaposan be volt ruházkodva itallal. Mikor kérdőre vonták, nagyon kedélyesen viselte magát a kis kopott emberke. Azt mondta, hogy állandó lakása csak úgy van, mint a nyulnak, mely hol itt, hol ott egy bokor alá vonja magát.

— Volt-e már bezárva? kérdezte tőle a rendőrfogalmazó.

— Mindenütt bezártak még a hol csak megfordultam.

— Van-e családja?

Nincs. Nem is volt. Csak szeretőm volt!

Erre aztán a folyton mosolygó berugott kis emberke egyszerre megkomolyodott Lenézett merően, mintha régi emlékek után kutatna ott lent nagyon mélyen. Egész más hangon felelte:

— Abból áll az egész ügyem.

Ezzel megmondott mindent. Szíve volt, szeretett, megcsalták, ivásnak adta magát s így rohan napról napra közelebb az örvény felé, melyben elvesz menthetetlenül. — De jó is, a kinek ninesen olyan nagy szíve.

— **(A Margitsziget ügye.)** József kir. herceg uradalmi igazgatója, Libits Adolf arról értesítette Kamermayer polgármestert, hogy a kir. herceg visszavonta a Margitsziget eladására vonatkozó ajánlatát és így a főváros azzal többé nem foglalkozhatik.

Művészet, irodalom.

Az Athenaeum Képes Irodalomtörténetéből, melyet Beöthy Zsolt szerkeszt, megjelent a 30 ik füzet három ivnyi terjedelemben. Három magvas tanulmány van benne: Baráth Ferencé Eötvösről, Gyulai Pálé Kemény Zsigmondról és Sebestyén Gyuláé (dr.) Népköltészetünkről. Ez utóbbi történeti fejlődésökben s egészen új szempontok szerint tárgyalja a népköltészet termékeit, melyeknek — tudunkra — maga is szorgalmas és szerencsés gyűjtője. A szöveget ezuttal is nagyszámú kép illusztrálja: A Karthauzi-lak, Eötvös svábhgyi nyaralója, arcképe és siremléke, Keménynek ifju s férfikori arcképe, névalírása, sirja, s egy régi bájoló imádság 1578-ból. Külön mellékletek: Vörösmarty „Hazafiak” c. költeményének első fogalmazása s műveinek egykori illusztrációiból 4 kép van esatolva. A befejezéséhez közeledő nagyfontosságú vállalat körülbelül 35 füzetben fog megjelenni, s füzetenkint 40 krért kapható.

TÁVIRATOK.

— **A király hadi parancsa.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A hivatalos lap mai száma a következő legfelsőbb hadi parancsot közli:

„Zászlóink lehajlanak, lövegek utolsó üdvözléte eldördül, a hadsereg főfelügyelője Albrecht főherceg tábornagy tiszteletére fájdalomtelt gyászszal hajol meg az összes véderő, a haza, velem, házammal együtt a pótolhatatlan veszteség előtt, melyet a Mindenható akarata reánk mért. Bámulat a fenkölt szellemmel, forrón érző szívvel, teljesen egészen a hadseregnek szentelt tartalomdus élet iránt; lelkesedés a nemes hercegért, ki hiven önmagához, viharokban, veszélyekben soha nem ingadozott, ki mint győzelmes hadvezér hadseregnek disze és büszkesége volt; és mindamaz érzések, melyek most kifejezés után törekednek,

mindezek megnyilatkoznak. a megdicsőültnek mélyen érzett háladatosságában a seregek Ura iránt, ki az agg tábornagyot, mint választottainak egyik legkiválóbbját, az emberi létnek majdnem legvégső határáig tetterőben, teljes épségben megtartotta. Albrecht főherceg örökké tartó emléke megmarad — ép úgy, mint ama babérkoszoru, mely a novarrai és custozzai hőst disziti — hadseregem, mindkét honvédségem, hadtengerészetem részére, mint a hűségnek, állhatatosságnak, a győzelemben vetett hitnek állandó védpalástja. Elrendelem, hogy a 44. számú gyalogezred, a 9. számú dragonyosezred és az 5. számú hadtest tüzérezred örök időkre Albrecht főherceg tábornagy nevét viseljék. Kelt Bécsben, 1895. évi február hó 26-án. Ferencz József s. k.”

— **Az új függetlenségi és 48-as párt.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Belejezett tény, hogy a Kapottsfly indítványának elfogadása miatt kilépett Just Gyula és 36 társa, új pártot fognak alakítani és mint ilyenek, egyesülnek az Eötvös-frakcióval, és így mintegy 52 tagból álló pártot képeznek. Ha Kossuth Ferenc haza érkezik, akkor kiadják az új párt programját.

— **Bánffy Dezső b. pályadíja.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Bánffy b. által kitűzött 400 frtos vigjáték pályázat eredményét ma hirdette ki az akademia ülésén Eötvös Loránd b. elnöklete alatt a Gyulai Pál, Vadnay Károly és Bánóczy Lajosból álló bíráló bizottság, a mely a „Zsolt vezér ifjusága” című munkáról vajmi kevés jót mondhatott, de mivel a viszonylag legjobb műnek kiadandó a díj, a három pályamunka közül ennek ítélte oda. Szerzője Somló Sándor.

— **Óriási panique a tőzsdén.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A bécsi és budapesti tőzsdén tegnap délután óriási panique ütött ki, a minőre még a legöregebb börzejárók sem emlékeznek. Csak háborus világban fordul elő ilyesmi. Minden papir rohamosan hanyatlott. Estére azonban ama hirre, hogy az osztrák hitelintézet 19 frt osztalékot fizet, minden ár valamivel feljebb szökött. Kornfeld Zsigmond, a magyar leszámítoló bank elnöke ellen, a ki a paniquenak okozója volt, óriási tüntetések voltak, majdnem meglynchelték.

— **Albrecht főherceg temetéséhez.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Ma délelőtt Albrecht főherceg ravatalát elzárták a közönség elől. A király és a főhercegek ma utoljára imádhoztak a ravatal előtt. Az utcákon, melyeken a halottas menet el fog haladni, minden ház gyászpompában van és a gázlámpák ezrei gyászfátyollal bevonva égnek. Bánffy Dezső b., Perczel Dezső, Szapáry Gyula gr., Széchenyi Gyula gr. és Szilágyi Dezső Bécsbe érkeztek. A pápa részvétvtáviratot intézett ő felségéhez. A német császár pontban tizenegy órakor érkezett meg. A pályaudvaron, a hol diszszázad volt felállítva, a király husz főherceg élén fogadta. A főhercegek leginkább porosz egyruhákban voltak. A két uralkodó többször megölelte egymást. A német császár Vilmos főherceget megszólítja s miután a kíséret tagjait bemutatják, a Hofburgba hajtattak.

A német császárnak Bécsbe való megérkezésekor a pályaudvaron elhelyezett katonai zenekar a porosz himnuszt játszotta. Mikor az uralkodók a Hofburgba hajtattak, az uton roppant néptömeg üdvözölte őket. A Hofburgba megérkezve Hohenlohe főudvarmester és Hunyady szertartásmester fogadták a német császárt.

— **Bánffy b. látogatása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bánffy b. magyar miniszterelnök ma délelőtt hosszasan érkezett Plener osztrák pénzügyminiszterrel.

— **Tolvajok tréfája.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A magyar államvasutak jogtanácsosának ma ellopták drága téli kabátját. A detektívek csakhamar ráakadtak a kabátzra, de hiányzókat zsebéből az irományok. A csalódott tolvajok azonban ajánlott levélben visszaküldték, megírván melléje, hogy értéktelen holmikra nem reflektálnak.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzése.

(A „Pécsi Figyelő” távirati tudósítása.)

— Február 26-án. —

Buza készáru	6.85	Magy. nyeregyorsaj.	162.25
- tavaszra	6.44	Tiszaszabályozási köles.	152.75
- őzre	6.85	Osztr. papíráradék	102.—
Rozs	5.35	" arany	125.50
Arpa	6.40	" korona	101.—
Kukorica	6.15	1864-iki sorsjegy	199.50
Zab	6.—	Magy. vörös ker. sorsj.	11.35
Kávé, pezece	10.65	Osztrák	18.—
Magy. aranyáradék	124.—	Olasz	12.25
koronajáradék	99.30	Bazilika-sorsjegy	8.25
Regálé-kötvény	100.7	Jószív-sorsjegy	3.—

A kis lottó húzásai.

Február 16.

Bécs	28	7	1	39	89
Grác	76	70	15	33	3
Temevár	12	53	40	46	67

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felelős szerkesztő
PLEININGER FERENC.

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

27850 sz.

tkvi 1894.

Póthirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint telekkvi hatóság közhírré teszi, miszerint a Klein János kassai lakos végrehajthatónak Heilman Fülöp kassai lakos végrehajtást szenvedő elleni 170 ft s jár. iránti végrehajtási ügyében 26138/94 sz. a. kibocsátott árverési hirdetményben a m. peterdi 113. sz. tjkvben felvett 1555 hszz. szőlőre 316 ftban az 1561 hszz. pinczére 30 ftban és az 1562 hszz. pinczére 1 ft kikialtási árban **M. Peterd küzség bíró házához 1895. évi március hó 23-ik napjának délelőtti 9 órájára kitűzött árverés az**

1881: LX. t. cz. 167 § a alapján a m. peterdi r. kath. egyház végrehajtható érdekében is 40 ft tőkekövetelés s jár. kielégítése végett megtartani fog. A pécsi kir. tszék telekkvi hatóságnál 1894. évi december hó 28-án.

Lukrits bíró helyett
Bogyay Pongrácz
kir. tszéki bíró.

COGNAC

UZUBA-DUROZIER & CIE

FRANCZIA COGNACGYÁR, PROMONTOR.

Mindenhol kapható.

Vezetőügynökség: **RUDE és BLOCHMANN, Budapest és Bécs.**

Géphajtó-szijak

angol módszer szerint kicserzett legjobb minőségű színbőrből készült, mely tartóssága által a legnagyobb gyárak készítményeit felülmúlja, ajánl

KINDLSF.

bőr-, gépszij-, cipő-felsőrész- és bocskorgyáros

Pécsett, siklósi-utca 10. (volt Rosinger féle ház.) Fiókraktár Eszék felsőváros.

Szövőgyárak

részére legjobban ajánlható az ugynevezett Austria-

„Oák tanned“ „Reform“ specialitát, Favorita.

Varró- és kötő-szijak valamint **szijsz. crouponok** legjobb minőségekben kaphatók és minden e szakmába vágó

javítások

elfogadtatnak és leggyorsabban eszközöltetnek

Minták ingyen és árjegyzékek bérmentve.

Hirdetések:

jutányos áron vállaltatnak fel kiadóhivatalunkban. (Király-utca 4. szám.)

TAIZS JÓZSEF Pécsett,

Széchenyi-tér 12. szám (a varostemplom háta mögött).

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajálja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

Könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek stb. stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve papírmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segélyével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárból

papí, körjegyzői és ügyvédi nyomtatványok jó papíron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN

nagy választékban kaphatók fogalmi, színes és fehér író papírok, különböző súlyban és minőségben; itató papírok, levélpapírok dobózkban, író tollak, tollnyelek, különböző színű tinták, gummi arabicumok, fehéreneműt jelző tinták, kaucsuk bélyegző tinták, pecsétviaszok stb. stb. eféle cikkek, olcsó áron.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.